

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Cobor din Tatăl, cobor la poporul cuvântului Meu ca să-i dau vlagă și mereu să-i dau, că nu mai am în cer și pe pământ grijă mai mare ca și grija de el, fiindcă Îmi trebuie un popor credincios acum, la sfârșit de timp, ca să împlinesc prin credința lui venirea Mea cea de azi, coborârea Mea din Tatăl cuvânt pe pământ ca să fac cerul cel nou și pământul cel nou, iar pentru această împlinire Eu trebuie să cuvintez și să lucrez prin cuvânt, așa cum și la început am lucrat. Amin.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, sunt Domnul Iisus Hristos și vin la tine cuvânt, poporul Meu. Am făcut în mijlocul tău izvorul Meu de cuvânt și lângă el stau în sfat cu tine așa cum am stat cu femeia samarineancă la fântâna lui Israel, când prin ea M-am vestit samarinenilor venit pe pământ în mijlocul lui Israel, așa cum Duhul făgăduise prin prooroci despre Fiul lui Dumnezeu că va veni. Necredința lui Israel însă era mare, așa cum toți cei îngâmfați în duhul lor au parte de acest păcat ca plată a îngâmfwării lor, și nu M-a cunoscut Israel când am venit de la Tatăl la el acum două mii de ani, și chiar dacă M-a cunoscut el pentru mărirea Mea cu care M-am descoperit lui, el s-a luptat împotriva Mea și M-a pedepsit la răstignire, căci îngâmfwarea lor întrece măsura și n-au primit ei pe cei trimiși de la Tatăl la ei pentru luminarea lor cea de sus. O, n-am putut împlini cu ei Scripturile Mele, căci ei se țineau cei drepți, cei buni, dar am putut cu multul prin cei zdrobiți de diavol, prin cei bolnavi cu trupul și cu sufletul, pe care-i curățam și-i vindecam și le dădeam lor din viața Mea, și ei se ridicau și Mă mărturiseau Hristosul Tatălui, Mesia Cel vestit prin prooroci.

O, nu în zadar le-am spus Eu ucenicilor Mei să meargă să Mă vestească oilor pierdute din credință ale casei lui Israel, și nu păgânilor și nu samarinenilor. Păgânii și samarinenii nu erau necredincioși ca Israel, iar când M-am vestit Eu samarinencei la fântâna din Sihar, duhul ei cel bun M-a cunoscut, M-a crezut și M-a mărturisit Hristos venit de la Tatăl pe pământ, și iată, cu cei zdrobiți de păcat și de diavolul neputinței peste oameni, cu aceia Mi-am deschis Eu izvorul de har și am putut cu ei și pentru ei pe pământ. O, așa este și azi. Nu pot să Mă apropiu cu venirea Mea de azi de cei ce și-au luat scaunele cele dintâi peste oameni, căci mai mult prețuiește la ei slava lor cea de la oameni decât slava Mea cea de la Tatăl, cea din cer, și nu de pe pământ.

O, nu pot să Mă desăvârșesc cu harurile Mele peste cei semeți în duhurile lor! Dacă în mijlocul tău, popor al cuvântului Meu, nu M-am putut arăta adevărat în cei semeți, care așa au stat lângă lucrarea Mea, o, de ce să ne mai mirăm de necredința celor ce stau pe scaune înalte peste oameni? Vin, tată, să te întăresc în Duhul Meu, că mereu am spus în mijlocul tău că e vremea lepădării de credință, fiindcă Eu vedeam și tot vedeam cum s-au sculat pentru duhul necredinței cei ce Mi-au dat la spate mersul Meu cu tine și s-au dus de unde au venit, și necredința i-a prins sub ea, căci n-au lucrat ca Mine, și au lucrat ca ei și s-au făcut judecători și s-au asprit cu Mine și cu voi, și apoi M-au lepădat, pe Mine și pe voi. O, să fi rămas cu Mine dacă tot au spus ei că sunt cei drepți! Eu însă n-am putut în nici o vreme cu cei ce s-au bătut în piept ca fariseul cel care a defăimat pe vameș, judecându-l înaintea Mea, dar am putut cu cei ce s-au smerit, căci duhul smereniei este mare și poate Dumnezeu prin el în omul care are acest mărgăritar sufletesc, care se naște în om de la Dumnezeu, și iată-i fericiți pe cei săraci cu duhul, așa cum Eu i-am numit pe ei mai înainte de oricare alții care lucrează după plăcerea Mea pe pământ!

O, cât de frumos am putut Eu vorbi cu femeia samarineancă! Ce ușor am pătruns în inimi-oara ei! Ce ușor am curățat-o pe ea de duhul cel vrăjmaș Mie și omului cel sărac cu duhul și care poate primi ușor vestea împărăției Mele când ea vine spre el! O, poporul Meu, lucrarea cuvântului Meu se simte cu inima, tată, nu cu mintea, căci Dumnezeu este Duhul Care Se sălășluieste în om, înăuntrul omului, și acolo Se slăvește El cu ale Sale, căci scris este: «Cunoscut-a

Domnul pe cei ce sunt ai Săi!». Eu am deschis pentru lucrarea Mea de azi cu omul, am deschis la cei ce au auzit grăierea Mea, am deschis și la cei cu duhul umilit, și la cei semeți cu mintea și cu îngâmfarea, dar cei semeți n-au rămas cu Mine și cu cei credincioși prin umilința lor, ci s-au tras în lături și și-au umplut pumnii cu pietre și dau în Mine și în cei ce Mi-au rămas credincioși, și seamănă ei cu cei ce zidesc mormintele proorocilor, și nu cu cei ce primesc harul Meu cel prin prooroci.

Grăiesc cu durere în ziua aceasta de amintire a mângâierii Mele cea de acum două mii de ani de la credința femeii samarince și a mărturisirii ei apoi peste cetatea ei despre vestirea Mea venit pe pământ de la Tatăl, trimisul Tatălui la Israel. Durerea Mea cea de două mii de ani nu s-a strâns decât de la necredința celor ce M-au tăgăduit după ce Mi-au gustat cuvântul și au stat o vreme lângă Mine, și pe care diavolul cel vrăjmaș i-a biruit de partea păcatului urii și al disprețului de frate, de partea păcatului cleveririi, întunecatul păcat, care zdrobește pe mulți. O, fericit este omul care se îngrijește de păcatele lui, că unul ca acela se teme să se uite cu semeție la păcatul altuia, se teme ca nu cumva să rămână în întuneric, să rămână orb de Dumnezeu, Care stă împotriva celor ce se semețesc.

O, poporul Meu, îți port de grijă, tată. Nu te mira de cei ce cad din staulul Meu. Aceia sunt judecătorii Mei și ai tăi și primesc măsura cu care ei măsoară, așa cum este scris. Am voit să-i vindec, dar ei n-au voit, și mai degrabă s-au dus spre necredință și dau să-și învelească cu ea rușinea, dar necredința este o mai mare rușine, căci ea este cea care se dovedește, ca și credința, fiule, care se dovedește dacă ea este. O, nu numai omul nu poate face nimic fără de credință, dar și Eu, Domnul, tot așa sunt dacă nu găsesc credință la om. Nimic nu pot Eu pe pământ decât prin cei credincioși, și am făcut această dovadă timp de șapte mii de ani și mai bine. Nici cu Adam n-am putut să pot, căci el a făcut păcatul ascunderii și al semeției peste Dumnezeu, dar am putut Eu cu femeia samarineancă, cea care M-a cunoscut de prooroc de la Dumnezeu pentru harul Meu cel lucrător peste ea, pentru umilința ei care s-a întâlnit cu harul Meu, harul care a așezat în ea împărăția lui Dumnezeu, petrecerea Mea cu omul pe pământ și dragostea cea pentru Mine a lui apoi. Amin.

— *Mila Ta, Doamne, să fie slăvită de toți cei necăjiți, care n-au nimic mai bun în ei ca și credința lor în Tine, Cel milos, și Care Te descoperi atât de minunat celor ce au în ei nădejdea în mila Ta pentru ei în toate neputințele lor, căci Tu nu Te-ai scârbit de mine, ba Te-ai sădit în mine și m-ai ridicat la rang mare, că m-ai făcut vestitoarea împărăției lui Dumnezeu între oameni și mi-am trezit spre Tine toată cetatea mea și Te-au primit de la Tatăl samarinenii, cărora prin mine le-ai împărțit darul credinței sfinte, Doamne, și noi Te-am mângâiat ca pe un oaspete din cer în zilele acelea, ca pe unul fără de casă pe pământ, căci casa lui Israel, întru care ai venit, nu Te-a primit, și Te-a înlăturat, căci nu s-a umilit ca mine când Tu mi-ai spus păcatele mele, dar eu m-am umilit și am spus: «Doamne, văd că Tu ești prooroc!», și le-am spus și celor din cetatea mea: «Veniți și vedeți pe Mesia, Care mi-a spus mie toate câte am greșit!».*

O, mare este lucrarea Ta de azi! Mari sunt, Doamne, înaintea Ta cei ce cred venirii Tale de azi! Mai mari ca părinții cei sfinți de demult sunt ei, căci sunt credincioși Ție în vreme de mare necredință, de mare fărădelege pe pământ. O, sporește-le lor credința ca să poți cu ei peste toată necredința, Doamne, așa cum ai putut prin mine peste neamul samarinenilor, care atât de ușor Te-au cunoscut și Te-au primit ca pe trimisul Tatălui la om pe pământ! O, fericiți sunt cei ce cred așa! Inimioara lor e numai aripioare, numai freamăt sfânt, dar cât de nefericiți sunt cei ce nu pot să creadă, cât de zbuciumați, cât de neliniștiți sunt ei, o, Doamne, căci păcatul credinței lepădate se face chin greu pentru cei ce părăsesc iubirea frățească, și durerea lui Cain vine peste ei, căci cei ce nu au căutat cu iubirea de frați, nu au trecut de la moarte la viață, nu au trecut, Doamne, și semnul ne iubirii de frați stă pe fruntea lor. Tu însă arată-Ți mila Ta cea de la sfârșit de timp și caută, cumva, să Te arăți lor Dumnezeu adevărat prin cuvântul Tău cel de azi, și dă-le și lor lumina, căci sunt în întuneric cei ce nu iubesc frăția dintre frați! O, dă-le lor

duhul meu, duhul cel plămădit în mine de Tine la întâlnirea mea cu Tine în ziua mea cea de la Tine mie, ziua credinței mele în Tine, când mie Te-ai arătat la fântâna din Sihar, o, Domnul meu și Dumnezeul meu Cel de atunci și Cel de azi. Amin.

— O, iubirea celor credincioși vine de la credința lor, iar ne iubirea celor necredincioși vine de la necredința lor, și nu pot fi credincioși cei necredincioși, căci faptele necredinței îi vădesc pe ei necredincioși și fugari. O, cu ce să-și mai afle aceștia mângâierea? Mângâierea celor credincioși vine de la Dumnezeu, dar cei necredincioși de unde să-și mai găsească mângâiere?

O, poporul Meu, greu e, tată, fără mângâiere! Am spus că nimeni nu va mai găsi mângâiere pe pământ decât cei ce iubesc cuvântul Meu cel de azi, cu care Eu vin de la Tatăl pentru mângâierea celor credincioși de azi și de mâine. O, poporul Meu, învață bine, tată, cum să stai lângă Mine, ca nu cumva să ajungi din nou lângă cei dintre care ai ieșit ca să fii apoi al Meu, căci cei ce sunt ai Mei sunt cei strămutați din locul lor, și ei trebuie apoi să prețuiască din toată inima și fapta darul Meu cel pentru ei, chemarea lor la Mine și statul lor în binecuvântarea Mea, pe care ei trebuie să și-o păstreze în vecii, acolo unde ea nu se mai pierde. Toți cei care ajung de unde au plecat au fost trași înapoi de diavolul nestatorniciei și al necredincioșiei. O, nu păcatele sunt greu de iertat, ci necredincioșia este păcatul cel greu al celor ce, nemulțumiți pe calea Mea, s-au tras apoi întru ale lor. Durerea Mea de la ei aș vrea s-o curm, dar diavolul cel pizmaș al clevetirii și al defăimării are agoniseală de la ei, și nu pot Eu singur să șterg de la diavolul pe cele ce stau împotriva lor. Duhul umilinței este cel ce aduce în om puterea iubirii, lucrarea duiosiei, dragostea de Dumnezeu și de frați, cea care topește gheața dintre Mine și om, căci iată, cei fără de credincioșie nu știu că Eu, Domnul, nu Mă duc cu ei pe drumul lor cel plin de vina lor, și mintea lor se tot deșartă din ei și nu știu ei cu mintea lor ce înseamnă Dumnezeu, Care sălășluiește cu cei săraci cu duhul, cu cei ce rabdă lângă Mine fără murmur crucea Mea. Amin.

Binecuvintez cu sfinții sărbătoarea cea de azi lângă fântâna întâlnirii, cea din curțile Mele cu tine, poporul Meu, și care are de înger pe femeia samarineancă, muceniță mare cu mărturisirea înaintea Mea și care și-a dat la jertfa mărturisitoare a muceniei toată casa ei, nefugind ea de crucea suferinței cea pentru Hristos, Cel Care a stins cu cuvântul Lui toate neputințele ei și toate păcatele ei și S-a așezat în ea cu împărăția Sa. O, toată casa ei stă azi în sărbătoare la fântâna Mea cu tine, poporul Meu. Această zi de pomenire a ei aduce pe cei din cer la fântână și sunt primii cei din cer la masa cuvântului Meu, pentru care ei poposesc cu voi la masă în ziua aceasta, ziua sărbătorii fântânii întâlnirii în curțile Mele de azi pe pământ. Amin.

Mărirea sfinților este azi cu tine în sărbătoare la fântână, poporul Meu, și-ți dau ei mărire, căci așa este dragostea celor din cer pentru cei credincioși Mie în zilele acestea când Eu nu mai găsesc la nimeni credință pe pământ. O, ai grijă, tată, să fii numai al Meu. Ai grijă, fiule, să poți numai pentru Mine. Ai grijă, poporul Meu, de statul tău cu Mine și de statul Meu cu tine mereu, iar puterea aceasta ți-o va da mereu, mereu duhul umilinței și al pocăinței și apoi Duhul Sfânt, însoțitorul și învățătorul celor smeriți, care rabdă îndelung, îndelung prin puterea cea mare, puterea dragostei Mele din ei, dragostea cea care poate totul și care are totul, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

19 aprilie/2 mai 2010